

Но като падна Йоакимъ и качи ся на Патриаршескія Прѣ-
 столъ Амасійскія Софронія, повдигна се върху ми силно го-
 нение! Слѣзнахъ повторно въ Едрине гдѣто отъ Гърци и
 Българи стана размирица. Кирилъ Едрилійскій незабавно по-
 бѣгна въ Цариградъ. Но Кжбржзлж Мехмедъ Паша, като
 поспѣши въ помощъ на грѣкоманитѣ, мене ограничи въ Па-
 шовскійтъ конакъ на 1864 Мартъ 24, подъ предлогъ, че щѣло
 да стане кръвопролитіе! А азъ подспомогаетъ отъ Едрен-
 лійскитѣ бейове (защото тѣ кански пищаха отъ него) а най-
 паче отъ Персійскій консулъ... Прочее на моето писмо до
 Фуадъ паша одариха си печатитѣ... Дойде висока заповѣдъ
 за Кжбржзліята и за мене, отидохме заедно въ Цариградъ.
 Но той като едно високо лице скрои да ме ограничатъ подъ
 сждъ въ Баабу-Заптіе! Но то стана безъ да знае Фуадъ
 Паша и, щомъ узна между това, по попущението караказан-
 ско и по содѣйствието Кжбржзлж Мех. Пашово, паритѣ и
 вещитѣ ми разграбилъ въ М. Търново и на това злодѣяніе при-
 чината е сочиненитѣ пунктове (отъ Атинската комисія и отъ
 Цариградското грѣцко настоятелство) за великата грѣцка
 идея. Тѣ изражени пунктове бѣха ми изпроводени Патриархо-
 Синодално отъ Йоакима Патріарха... Прочее тѣзи разграбени
 пари и вещи като изискавахме, ненадѣйно грабнатъ бѣдохъ
 въ единъ интовъ затворенъ, вънъ отъ Цар-градъ въ една
 подземна дупка фърленъ! 4-рица вардіи ме зардятъ! презъ
 5 врати затворенъ! 97 денонощія въ студена-влажната там-
 ница гнихъ! не видѣхъ ни огнь, ни чловѣкъ, нито слънчева
 виделина!... и то бѣде въ най-студенитѣ дни, отъ 28 Декем-
 врий до 4 Априлия 1865! Щастието ми помогна, избѣгахъ,
 Одесса намѣрихъ! но преобразихъ ся! това направихъ, за-
 щото възмнѣхъ, че и Фуадъ Паша е съучастникъ на това
 злодѣяніе! Но не бѣло тѣй, но некаковъ си договоръ, отъ
 Одеса се върнахъ, предъ Фуадъ Паша се явихъ. Тогава грѣц-
 ката Патриаршія съсъ мисіята си, Кжбржзлж Мех. Паша съсъ
 мисіята си, придружно спомогнати и отъ Англійското и Фран-
 цушко посолства, предъ Али Паш на сждъ ме призваха и опре-
 дѣляваха по трактатнитѣ закони да ме превручатъ подъ
 властѣта на Караказана! Но Фуадъ Паша ме заступи и каза:
 той има вѣнкашенъ сждъ на Баабу-заптіе, и, когито се свѣрши
 тамо работата, тогива ще видимъ... Между това Фуадъ Паша
 доказалъ на Султанътъ за мене и теченіето на работата...
 Султанътъ на 5 октомврия 1865 повѣка ма на Долма-Бахче.
 Попыта ма за причината на движеніето. Азъ колкото и да
 бѣхъ уплашенъ, пакъ можихъ да му докажа за направеното
 преимущество на грѣцката Патріаршія надъ най вѣрнопод-
 даннѣитѣ му Български народъ, който населява почти поло-
 вината отъ европейското му царство. . . Казахъ му за го-
 репоменатата грѣцка фантазія. Той ми поиска всичко пи-
 сменно... Гонителитѣ ми се потулиха. Но за по сигурно
 спасеніе, Фуадъ Паша ме оговори, *бѣло платно ахъ! на*